

РЕШЕНИЕ

№ 5214

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5525** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба от В. Г. Х., против Решение (без номер и дата) на Софийския районен съд, НО, 97-ми състав, постановено по нахд № 13204/2019 г. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-013435/11.07.2019 г., издадено от началник сектор на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 лв., на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането.

В касационната жалба е изложено становище за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон. Излага се, че при издаване на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Иска се отмяна на оспореното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. Претендират се разноси.

Ответникът не е представляван и не изразил становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата, приложени

по делото на районния съд, възраженията на касатора и мотивите на въззивния съд, намира следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен с чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

В производството пред районния съд фактичката обстановка е установена напълно: касаторът В. Г. Х. е санкциониран за това, че на 26.06.2019 г. , около 13:20 часа е управлявал лек автомобил, собственост на А. И. И., в [населено място], по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица] бил спрял за проверка от полицейски служители от СДВР. При проверката не представил валидна полица за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за управляваното МПС.

За да потвърди процесното наказателно постановление, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, АУАН и НП съдържат реквизитите по чл. 42, респ. 57, ал. 1 от ЗАНН. Приел също, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване.

Настоящата инстанция споделя изводите на районния съд за установяване на допуснатото извършителство на нарушението от страна на касатора, неговата вина, липсата на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, както и тяхната материална законосъобразност.

Неоснователно е възражението за допуснато съществено нарушение, касаещо несъответствие между правната квалификация на процесното нарушение посочена в АУАН и тази в НП. Наказателното постановление съдържа всички необходими реквизити съгласно чл. 57 от ЗАНН, подробно е описано мястото на нарушението, датата, часът и обстоятелствата, при които е извършено. Действително в АУАН е цитиран текст на несъществуваща в ЗДвП разпоредба, но в случая следва да се приеме, че това съставлява техническа грешка и не ограничава правото на защита. Това е така, защото от словесното описание на нарушението в акта недвусмислено става ясно какво е вмененото нарушение. Не без значение е и обстоятелството, че санкционираното лице е направило своите възражения срещу констатациите в съставения му АУАН, което на свой ред доказва, че не е имало трудност да разбере в какво се изразява вмененото му нарушение. Горните обстоятелства обуславят единствения извод за допусната техническа грешка, която по никакъв начин не е ограничила правото на защита на наказаното лице. Правилно възражението е оставено без уважение. Твърдението, че жалбоподателят, управлявайки автомобила, е отивал именно при застраховател да сключи необходимата застраховка за гражданска отговорност, освен че е недоказано, но и е напълно неотносимо и не може да бъде ценено като оневиняващо обстоятелство. За сключването на застраховката за гражданска отговорност не е необходимо да се представя самият автомобил - достатъчно е пред застрахователя са се представи само регистрационният талон на автомобила, което не налага жалбоподателят да управлява автомобила.

На следващо място съдът намира, че мястото на извършване на нарушението е достатъчно конкретизирано, като е посочена улицата и конкретната отсечка от нея, по която се е движел автомобилът. Дори и неточно да е посочено мястото в района на зала „А. Арена“ или зала „ Арена“ , това не е съществено нарушение, тъй като не накърнява правото на защита на жалбоподателя.

Съдът намира, че в случая не е налице маловажност по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като не е налице по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на административни нарушения от този вид.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд– София-град, XII касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер и дата), постановено по нахд №13204/19 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 97 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: